ANORDNUNGEN
DES CHEFS DER ZIVILVERWALTUNG

Nr. 2. TSCHENSTOCHAU. 18. 9. 1939.

VERORDNUNG
über den Zahlungsverkehr.

Kraft der mir übertragenen vollziehenden Gewalt verordne ich für meinen jeweiligen Armeebereich folgendes:

§ 1.

Alle Verfügungen (Veräusserung, Abtretung, Verpfändung, usw.) über Devisen und devisengleiche Werte sind verboten. Dies gilt insbesondere für

1. ausländische Zahltungsmittel (das sind alle nicht auf Reichsmark oder Zloty lautende Zahlungsmittel);
2. Gold in unverarbeitetem Zustande sowie in- und ausländische Goldmünzen;
3. ausländische Wertpapiere jeder Art;
4. Forderungen in ausländischer Währung;
5. auf Reichsmark oder Zloty lautende Forderungen gegen nicht in den besetzten Gebieten ansässige Personen;
6. auf Reichsmark oder Zloty lautende Wechsel und Schecks, die auf Stellen ausserhalb der besetzten Gebiete gezogen sind.

§ 2.

Die Übersendung und jede andere Art der Verbringung inländischer oder ausländischer Zahlungsmittel, Wertpapiere, Edelmetalle in verarbeitetem oder nichtverarbeitetem Zustand sowie von Edelsteinen und Wertgegenständen (z. B. Briefmarkensammlungen, Kunstgegenstände, Teppiche usw.) aus dem besetzten Gebiete ist nur nach dem Reichsgebiet gestattet.

§ 3.

Bank- und Sparkassenguthaben, Wertpapier- und andere Depots und Schiessfächer von Personen, die sich ausserhalb des besetzten Gebiets aufhalten, sowie anonyme Guthaben, Depots und Schliessfächer sind gesperrt.

§ 4.

An Juden dürfen Zahlungen, die im Einzelfalle mehr alls Zloty 500,— bezw. Reichsmark 250,— betragen, nur auf deren Konto bei einem Geldinstitut geleistet werden.

§ 5.

1. Sämtliche Wertpapier- und sonstige Depots und Schliessfächer von Juden sind gesperrt;
2. Aus Bank- und Sparkassenguthaben, über die ein Jude verfügungsberecktigt ist, dürfen höchstens Zloty 100,— (RM 50,—) an Juden oder zu deren Gunsten wöchentlich bar ausgezahlt werden;
3. Für Betriebszwecke können die erforderlichen Beträge in der Höhe des nachgewiesenen Bedarfs ausgezahlt werden;

ROZPORZĄDZENIE
o obrocie środkami płatniczymi.

Na mocy powierzonej mnie władzy wykonawczej rozporządzam dla obszaru, w którym urzęduję, następująco:

§ 1.

Wszelkie przeprowadzenie transakcyj dewizowych i papierów w obcej walucie (sprzedaż, odstąpienie, zastawienie itp.) jest zakazane. Zakaz ten stosuje się przede wszystkim:

1. do obcych środków płatniczych (są to wszystkie środki płatnicze nie brzmiące na marki Rzeszy lub złoty);
2. do złota w stanie nieprzerobionym, jako też do złotych monet krajowych i obcych;
3. do zagranicznych papierów wartościowych wszelkiego rodzaju;
4. do żądań w walucie obcej;
5. do żądań brzmiących na marki Rzeszy i na złoty do osób nie mieszkających na terenie zajętym;
6. do weksli i czeków brzmiących na marki Rzeszy i złoty, zaciągniętych w miejscach poza terenem zajętym.

§ 2.

Przesyłanie i wszelki inny sposób dostawy płatniczych środków krajowych i obcych, jako też papierów wartościowych, metali szlachetnych w stanie przerobionym i nieprzerobionym, klejnotów i przedmiotów wartościowych (np. zbiór znaczków pocztowych, przedmiotów sztuki pięknej, dywanów itp.) jest dozwolony tylko z terenu zajętego do terenu Rzeszy.

§ 3.

Wkłady banków i kas oszczędności, papiery wartościowe i inne depozyty i sefy osób przebywających poza terenem zajętym, jako też bezimienne wkłady, depozyty i sefy są zamknięte.

§ 4.

Żydom wolno płacić sumy ponad 500.— złotych względnie 250.— marek Rzeszy tylko na ich konto za pośrednictwem instytucyj finansowych.

§ 5.

1. Wszelkie depozyty papierów wartościowych i inne depozyty i sefy należące żydom są zamknięte;
2. Z wkładek banku lub kasy oszczędności, nad którymi żyd rozporządza, wolno wypłacać żydom lub na ich korzyść tylko sumy do 100.— złotych (50.— RM) tygodniowo;
3. Dla celów ruchu można wypłacić niezbędne sumy w wysokości udowodnionego zapotrzebowania;

4. Der bargeldlose Überweisungsverkehr sowie die bankmässige Verwaltung von Wertpapieren unterliegen keiner Beschränkung.

§ 6.

1. Juden dürfen an inländischem Zahlungsmittel nicht mehr als Zloty 150,— oder 75,— RM je Haushalt in ihrer Wohnung oder ausserhalb eines Geldinstitutes im Besitz haben.
2. § 5 Abs. 3 bleibt unberührt.

§ 7.

Die Devisenschutzkommandos sind berechtigt, im Auftrage des Chefs der Zivilverwaltung in Einzelfällen die erforderlichen Anordnungen zu treffen, um die Durchführung der vorstehenden Bestimmungen sicherzustellen und in dringenden Fällen Ausnahmen zuzulassen.

§ 8.

Jedermann ist verpflichtet, dem Beauftragten des Chefs der Zivilverwaltung die zur Durchführung dieser Anordnung erforderlichen Auskünfte zu erteilen und uneingeschränkte Einsicht in die Bücher zu gewähren.

§ 9.

1. Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung werden mit Zuchthaus bis zu 15 Jahren bestraft. In besonders leichten Fällen kann auf Haft bis zu 6 Wochen oder Geldstrafe erkannt werden. Neben einer Freiheitsstrafe kann eine Geldstrafe bis zum zehnfachen Betrage der Werte, auf die sich die strafbaren Handlungen beziehen, verhängt werden;
2. Daneben können diese Werte zugunsten des Deutschen Reichs eingezogen werden, auch wenn sie dem Täter oder einem Teilnehmer nicht gehören;
3. Ist die Einziehung der in Abs. 2 gennanten Werte nicht möglich, so kann auf Einziehung eines diesen Werten entsprechenden Betrages erkannt werden (Ersatzeinziehung).

§ 10.

Die Verbote der §§ 1 und 2 gelten nicht für Angehörige der Deutschen Wehrmacht sowie für mit öffentlichen Sonderaufgaben betraute Personen in Ausübung ihres Dienstes.

§ 11.

Diese Verordnung tritt mit ihrer Verkündung in Kraft. Als Verkündung gilt jede Massnahme, durch die der Wortlaut der Verordnung der Bevölkerung öffentlich bekanntgemacht wird (Ausruf, Anschlag, Aushang, Veröffentlichung in den Tageszeitungen oder Verordnungsblättern).

Tschenstochau, den 12. September 1939.

Im Auftrag des Oberbefehlshabers:
Der Chef der Zivilverwaltung
gez. **Rüdiger,**
Regierungspräsident.

4. Ruch przelewowy jako też zarządzanie papierami wartościowymi w bankach nie podlega ograniczeniu.

§ 6.

1. Żydom nie wolno mieć więcej, jak 150.— złotych wzgl. 75.— RM dla potrzeb rodziny w swym mieszkaniu lub poza instytucją finansową;
2. § 5 ustęp 3 pozostaje nie poruszony.

§ 7.

Władze dla ochrony dewiz są uprawnione z upoważnienia Naczelnika Administracji Cywilnej zarządzić niezbędne kroki celem przeprowadzenia niniejszych przepisów, a w poszczególnych wypadkach mogą dozwolić wyjątki.

§ 8.

Każda osoba jest zobowiązana udzielić pełnomocnikowi Naczelnika Administracji Cywilnej informacyj niezbędnych dla przeprowadzenia niniejszego rozporządzenia, jako też dozwolić wgląd do książek.

§ 9.

1. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane ciężkim więzieniem do 15 lat. W wypadkach lżejszych przewidziana jest kara aresztu do 6 tygodni lub odpowiednia kara pieniężna. Poza karą więzienia może być ustalona grzywna w wysokości do 10-krotnej sumy wartości, odnoszącej się do czynu karygodnego;
2. Ponadto wartości wchodzące w rachubę, mogą być ściągnięte na korzyść skarbu Rzeszy i to niezależnie od tego, czy są własnością sprawcy lub jednego uczestnika;
3. O ile ściągnięcie wartości wymienionych w ustępie 2 nie jest możliwe, wtedy można zarządzić ściągnięcie sumy pieniężnej, odpowiadającej tej wartości (ściągnięcie zastępcze).

§ 10.

Zakazy §§ 1 i 2 nie mają zastosowania do osób należących do wojska niemieckiego i do osób, którym powierzono poszczególne zadania publiczne, jeżeli działają w interesie Państwa.

§ 11.

Niniejsze rozporządzenie wstępuje w moc z dniem ogłoszenia. Jako dzień ogłoszenia uważa się każdy środek, dający ludności możność zapoznania się z brzmieniem niniejszego rozporządzenia (ustne ogłoszenie, przylepienie i wywieszenie ogłoszenia, ogłoszenia w gazetach codziennych i w dzienniku urzędowym).

Częstochowa, dnia 12 września 1939 r.

Z polecenia Naczelnego Dowódcy:
Naczelnik Administracji Cywilnej
Podpis **Rüdiger,**
Prezydent Rejencji.

ZUSAMMENSTELLUNG

der zur Zeit in Deutschland im Umlauf befindlichen Reichsbanknoten, Rentenbankscheine und Münzen.

1. Reichsbanknoten

		Ausfertigungsdatum vom
1000 Reichsmark	I. Ausgabe	11. 10. 1924
1000 *) „	II. „	22. 2. 1936
100 „	I. „	11. 10. 1924
100 „	II. „	24. 6. 1935

*) bisher noch nicht verausgabt.

ZESTAWIENIE

pieniędzy papierowych Banku Rzeszy i Banku Rentowego, jako też monet, będących obecnie w obiegu w Niemczech.

1. Noty Banku Rzeszy

		Dzień wypuszczenia
1000 Reichsmark	I. Wydanie	11. 10. 1924
1000 *) „	II. „	22. 2. 1936
100 „	I. „	11. 10. 1924
100 „	II. „	24. 6. 1935

*) Dotąd jeszcze nie wydane.

50	„	I.	„	11. 10. 1924
50	„	II.	„	30. 3. 1933
20	„	II.	„	22. 1. 1929
10	„	II.	„	22. 1. 1929

2. Rentenbankscheine

1000	Rentenmark		1. 11. 1923
500	„		1. 11. 1923
100	„		1. 11. 1923
50	„	II. Ausgabe	20. 3. 1925
50	„	III. „	6. 7. 1934
10	„	II. „	3. 7. 1925
5	„	II. „	2. 1. 1926
2	„		30. 1. 1937
1	„		30. 1. 1937

3. Reichmarkmünzen

5	Reichsmark	II. Ausgabe
2	„	I. „
2	„	II. „
1	„	II. „

4. Reichspfennigmünzen

a) 50	Reichspfennig	aus	Nickel
10	„	„	Aluminumbronze
5	„	„	Aluminumbronze
2	„	„	Kupfer
1	„	„	„
b) 10	Rentenpfennig	aus	Aluminiumbronze
5	„	„	Aluminiumbronze
2	„	„	Kupfer
1	„	„	„
2	Pfennig	„	„
1	„	„	„

Die Scheidenmünzen des früheren Landes Österreich im Nennwert von 2 und 1 Groschen gelten als Reichsmarkscheidemünzen im Nennwert von 2 und 1 Reichspfennig.

Es wird ausdrücklich darauf hingewiesen, dass sämtliche zur Zeit **gültigen** deutschen Zahlungsmittel die Währungsbezeichnung

Reichsmark oder **Renten**mark
Reichspfennig oder **Renten**pfennig

tragen, mit **Ausnahme** von Kupfermünzen, die auch über 2 oder 1 **Pfennig** lauten. Demnach sind alle ehemaligen deutschen Geldzeichen, die nur über **Mark** lauten, **ungültig.**

VERORDNUNG

zur Regelung der Preise und Löhne.

In Ausübung der von mir übernommenen vollziehenden Gewalt ordne ich für meinen jeweiligen Armeebereich an:

§ 1.

(1) Erhöhungen von Preisen und Entgelten jeder Art, insbesondere für alle Bedürfnisse des täglichen Lebens, für die gesamte landwirtschaftliche, gewerbliche und industrielle Erzeugung und für den Verkehr mit Gütern und Waren jeder Art innerhalb meines jeweiligen Armeebereichs und im Verkehr von diesem Armeebereich nach dem Deutschen Reich sind verboten.

(2) Das Verbot gilt rückwirkend vom 1. August 1939 ab. Anstelle des Preises vom 1. August 1939 kann für bestimmte Waren und Leistungen vom Chef der Zivilverwaltung ein Höchstpreis zugelassen werden. Verträge, die von beiden Vertragspartnern erfüllt sind, bleiben von der Rückwirkung unberührt.

(3) Es ist verboten, Handlungen vorzunehmen, durch die mittelbar oder unmittelbar die Vorschriften der Ziffern 1 und 2 umgangen werden oder umgangen werden sollen.

50	„	I.	„	11. 10. 1924
50	„	II.	„	30. 3. 1933
20	„	II.	„	22. 1. 1929
10	„	II.	„	22. 1. 1929

2. Noty Banku Rentowego

1000	Rentenmark		1. 11. 1923
500	„		1. 11. 1923
100	„		1. 11. 1923
50	„	II. Wydanie	20. 3. 1925
50	„	III. „	6. 7. 1934.
10	„	II. „	3. 7. 1925
5	„	II. „	2. 1. 1926
2	„		30. 1. 1937
1	„		30. 1. 1937

3. Marki Rzeszy bite

5	Reichsmark	II. Wydanie
2	„	I. „
2	„	II. „
1	„	II. „

4. Moneta: Reichspfennig

a) 50	Reichspfennig	z niklu
10	„	z aluminium z bronzem
5	„	z aluminium z bronzem
2	„	z miedzi
1	„	z miedzi
b) 10	Rentenpfennig	z aluminium z bronzem
5	„	z aluminium z bronzem
2	„	z miedzi
1	„	z miedzi
2	Pfennig	z miedzi
1	„	z miedzi

Monety wartości 2 i 1 grosza dawniejszego Kraju Austriackiego mają wartość monety niemieckiej w wysokości 2 i 1 feniga.

Zwraca się szczególnie na to uwagę, że wszystkie **obecnie ważne** niemieckie środki płatnicze noszą nazwę

Reichsmark lub **Renten**mark
Reichspfennig albo **Renten**pfennig

z **wyjątkiem** monet z miedzi, które opiewają również na 2 lub 1 **Pfennig.** A zatem wszystkie dawniejsze niemieckie noty i monety, opiewające na **Marki** są **nieważne.**

ROZPORZĄDZENIE

o uregulowaniu cen i płac.

W wykonaniu przejętej przeze mnie władzy wykonawczej rozporządzam dla obszaru armii, w którym urzęduję, następująco:

§ 1.

(1) Zakazane są zwyżki cen i płac wszelkiego rodzaju i to przede wszystkim dla potrzeb codziennego życia, dla produktów rolnych, rzemieślniczych i przemysłowych, za przesyłki towarów wszelkiego rodzaju na obszarze, w którym urzęduję, jak również z tego obszarzu na teren Rzeszy Niemieckiej.

(2) Zakaz ten działa wstecz od 1. sierpnia 1939 r. Naczelnik Administracji Cywilnej może dozwolić dla poszczególnych towarów i płac najwyższą cenę na miejsce ceny miarodajnej 1. sierpnia 1939 r. Do układów, które obie strony umawiające się spełniły, działalność wstecz nie ma zastosowania.

(3) Zakazanem jest przeprowadzić jakiekolwiek czynności, którymi pośrednio lub bezpośrednio omija się lub zamierza się ominąć przepisy cyfry 1 i 2.

(4) Als Erhöhung von Preisen und Entgelten ist auch jede unmittelbare oder mittelbare Verschlechterung der Gegenleistung, insbesondere der Zahlungs- und Lieferungsbedingungen, sowie die ungerechtfertige Weigerung, Ware herzustellen oder zu liefern, anzusehen.

(5) Eine Erhöhung der Preise darf auch nicht dadurch herbeigeführt werden, dass ein Käufer, Verkäufer oder Vermittler sich oder einen anderen in volkswirtschaftlich nicht gerechtfertigter Weise in den Warenverkehr einschiebt.

§ 2.

(1) Es ist verboten, die Abgabe von Gegenständen des täglichen Bedarfs davon abhängig zu machen, dass gleichzeitig Waren anderer Art und Güte abgenommen werden oder ihre Abnahme versprochen wird.

(2) Es ist ferner verboten, zur Erreichung der Abgabe bestimmter Arten von Gegenständen des täglichen Bedarfs andere Waren abzunehmen, ihre Abnahme zu versprechen oder in Aussicht zu stellen.

(3) Die Vorschriften der Ziffern 1 und 2 gelten für Vermittlungsgeschäfte entsprechend.

§ 3.

(1) Wer Gegenstände des täglichen Bedarfs in Läden, Schaufenstern, Schaukästen, auf dem Wochenmarkt, in der Markthalle, im Strassenhandel sichtbar ausstellt oder anpreist oder im Kleinhandel absetzt, ist verpflichtet, die Waren mit Preisschildern zu versehen, aus denen der genaue Preis je kg, je Stück oder je handelsüblicher Einheit sowie die handelsübliche Qualitätsbezeichnung der einzelnen Ware zweifelsfrei ersichtlich sind.

(2) Die Anbringung eines Preisschildes ist nicht erforderlich, wenn die Ware zweifelsfrei bezeichnet in ein Preisverzeichnis aufgenommen ist, das gut sichtbar in Läden, Schaufenstern oder an den Verkaufsständen angebracht ist.

(3) Bäcker und Fleischer haben in jedem Fall ein Preisverzeichnis nach Massgabe der Ziff. 2 anzubringen.

§ 4.

Der Chef der Zivilverwaltung oder die von ihm beauftragten oder ermächtigten Stellen können im Falle dringenden wirtschaftlichen Bedürfnisses oder zur Vermeidung von Härten Ausnahmen von den Vorschriften der §§ 1 bis 3 zulassen.

§ 5.

(1) Der Chef der Zivilverwaltung und die von ihm beauftragten oder ermächtigten Stellen sind befugt, die zur Sicherung volkswirtschaftlich gerechtfertigter Preise und Entgelte erforderlichen Massnahmen allgemein oder im Einzelfall zu treffen.

(2) Zu diesem Zweck können sie insbesondere auch entbehrliche Zwischenstellen, die den Weg der Waren vom Erzeuger zum Verbraucher erschweren, verlangsamen oder verteuern, ausschalten.

(3) Wegen eines Schadens, der durch eine Anordnung oder Massnahme aufgrund der Ziffern 1 und 2 entsteht, wird eine Entschädigung nicht gewährt.

(4) Der Chef der Zivilverwaltung und die von ihm beauftragten oder ermächtigten Stellen sind berechtigt, jederzeit Auskunft über wirtschaftliche Verhältnisse, insbesondere über Preise und Vorräte, Leistungen und Leistungsfähigkeit des eigenen oder eines anderen Betriebes oder Unternehmens zu fordern. Die Auskunft kann auch durch öffentliche Bekanntmachung gefordert werden.

(4) Jako zwyżkę cen i płac uważa się również każde pośrednie lub bezpośrednie pogorszenie warunków zapłaty i warunków dostawy, jako też nieusprawiedliwioną odmowę produkowania lub dostarczania towarów.

(5) Zwyżki cen nie wolno spowodować również w ten sposób, że kupujący, sprzedający lub pośrednik wtrąca siebie lub osobę trzecią w sposób nieusprawiedliwiony gospodarką ogólną.

§ 2.

(1) Zakazanem jest odzależnić sprzedaż towarów codziennej potrzeby od równoczesnego kupna towarów innego gatunku i innej dobroci wzgl. zobowiązać do kupna tego towaru.

(2) Poza tym zakazanem jest kupić towary lub przyrzec ich kupno, aby w ten sposób osiągnąć kupno poszczególnego towaru codziennej potrzeby.

(3) Przepisy cyfry 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie dla handlu pośredniczego.

§ 3.

(1) Kto wystawia, oferuje lub sprzedaje w handlu detalicznym przedmioty codziennej potrzeby w sklepie, z okna wystawowego, na targu tygodniowym, w hali targowej i w handlu ulicznym jest zobowiązany zaopatrzyć towary te tabliczkami z ceną. Na tablicach tych musi być podana dokładna cena za kilo, za sztukę itp. jako też musi być podany gatunek każdego towaru.

(2) Tablica z ceną nie jest potrzebna, jeżeli towar odpowiednio oznaczony jest w cenniku, wiszącym lub ustawionym w sklepie, w oknie wystawowym lub przy straganie.

(3) Piekarze i rzeźnicy są zobowiązani w każdym razie umieścić cennik stosownie do cyfry 2.

§ 4.

Naczelnik Administracji Cywilnej, jego pełnomocnicy lub miejsca upoważnione mogą na wypadek potrzeby gospodarczej lub celem uniknięcia niesprawiedliwości dozwolić wyjątki co do przepisu § 1 do 3.

§ 5.

Naczelnik Administracji Cywilnej, jego pełnomocnicy i miejsca upoważnione mają prawo wydać odpowiednie zarządzenia ogólne i dla poszczególnych wypadków jeżeli ustalenie tych cen i płac jest potrzebne w interesie gospodarki ogólnej.

(2) Dla zrealizowania tego mogą być zniesione zbyteczne miejsca pośrednictwa w handlu, które utrudniają, obciążają i podrożają drogę od producenta do kupującego.

(3) Szkoda powstała przez zarządzenia wymienione w cyfrze 1 i 2 nie podlega wynagrodzeniu.

(4) Naczelnik Administracji Cywilnej, jego pełnomocnicy lub miejsca upoważnione mają prawo każdego czasu żądać informacji co do stosunków gospodarczych, przede wszystkim co do cen, zapasów, wydajności, produktywności własnego ruchu lub innego ruchu i przedsiębiorstwa. Informacji tej można żądać w drodze ogłoszenia publicznego.

§ 6.

(1) Es ist verboten, höhere Löhne oder Arbeitsentgelte zu fordern oder anzunehmen, zu versprechen, anzubieten oder zu zahlen, als für die gleiche Arbeit am 1. August 1939 gezahlt worden sind. Anstelle der am 1. 8. 1939 gezahlten Löhne können vom Chef der Zivilverwaltung Höchstlöhne zugelassen werden.

(2) Es ist ferner vrboten, Handlungen vorzunehmen, durch die mittelbar oder unmittelbar das Verbot der Ziff. 1) umgangen wird oder umgangen werden soll.

(3) Ausnahmen von dem Verbot der Ziff. 1) bedürfen der Genehmigung des Chefs der Zivilverwaltung oder der von ihm beauftragten oder ermächtigten Stellen.

§ 7.

(1) Wer den Bestimmungen dieser Verordnung oder den zu ihrer Durchführung erlassenen Anordnungen vorsätzlich oder fahrlässig zuwiderhandelt, wird mit Gefängnis bis zu 15 Jahren und Geldstrafe in unbeschränkter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

(2) In besonders schweren Fällen kann auf Todesstrafe oder Zuchthaus bis zu 15 Jahren erkannt werden.

(3) Neben der Bestrafung nach Massgabe der Ziffern 1 und 2 kann erkannt werden:

a) auf zeitweilige oder dauernde Schliessung des Betriebes,

b) auf Untersagung jeglicher Tätigkeit auf dem Gebiete, auf demdie Zuwiderhandlung begangen ist,

c) auf Einziehung des durch die Zuwiderhandlung erzielten Entgelts und der Gegenstände, auf die sich die Zuwiderhandlung bezieht,

d) auf öffentliche Bekanntmachung der Bestrafung auf Kosten des Bestraften.

(4) Zuständig für die Verhängung der in den Ziffern 1 — 3 genannten Strafen sind die von mir eingesetzten Sondergerichte.

(5) Wird wegen einer Zuwiderhandlung gegen diese Verordnung ein Strafverfahren nicht eingeleitet, so können der Chef der Zivilverwaltung bezw. der örtlich zuständige Landrat oder der dem Landrat gleichstehende Kommissar für eine grössere Gemeinde Ordnungsstrafen in Geld und die in Ziff. 3 aufgeführten Nebenstrafen verhängen.

(6) Beim Chef der Zivilverwaltung ist die Höhe der Geldstrafe nicht begrenzt. Die Landräte und Kommissare können Ordnungsstrafen bis zu 10.000 Zloty verhängen.

(7) Die Straffestsetzung erfolgt durch formlosen Bescheid. Gegen Strafen, die von den Landräten und Kommissaren verhängt werden, kann binnen einer Woche nach Zustellung des Strafbescheides Beschwerde beim Chef der Zivilverwaltung eingelegt werden. Dieser entscheidet endgültig. Die Einlegung der Beschwerde hat keine aufschiebende Wirkung.

§ 6.

(1) Zakazanem jest żądać lub pobierać, obiecywać, oferować lub płacić inną płacę jak tą, którą płacono za tę samą pracę w dniu 1. sierpnia 1939 r. Zamiast płac miarodajnych w dniu 1. sierpnia Naczelnik Administracji Cywilnej może dozwolić najwyższe płace.

(2) Poza tym zakazanem jest przedsięwziąć czynności, którymi pośrednio lub bezpośrednio omija się, lub którymi mają być ominięte przepisy cyfry 1.

(3) Wyjątki co do zakazu w cyfrze 1 podlegają zezwoleniu przez Naczelnika Administracji Cywilnej i jego pełnomocników lub przez miejsca upoważnione.

§ 7.

(1) Kto rozmyślnie lub z niedbalstwa sprzeciwia się przepisom niniejszego rozporządzenia lub zarządzeniom, wydanym dla przeprowadzenia rozporządzenia, naraża się na karę więzienia do 15 lat i na grzywnę w nieograniczonej wysokości lub na jedną z tych kar.

(2) W wypadkach ciężkich grozi kara śmierci lub domu karnego do 15 lat.

(3) Obok tych kar przewidziane są następujące kary:

a) czasowe lub zupełne zamknięcie ruchu,

b) zakaz wykonywania jakiejkolwiek czynności, która stoi w połączeniu z czynnością, za którą nastąpiło ukaranie,

c) ściągnięcie sumy i towarów, za które nastąpiło ukaranie,

d) publiczne ogłoszenie kary na koszt ukaranego.

(4) Specjalne sądy ustalone przeze mnie są kompetentne dla ustalenia kar przewidzianych w cyfrze 1 — 3.

(5) Jeżeli nie jest wdrożone postępowanie karne za przekroczenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, Naczelnik Administracji Cywilnej względnie kompetentny starosta (Landrat) lub komisarz mianowany dla większych gmin może ustalić karę porządkową w postaci grzywny i kary dodatkowej wymienionej w cyfrze 3.

(6) Naczelnik Administracji Cywilnej ma prawo ustalić nieograniczoną wysokość grzywny. Landraci i komisarze mogą ustalić grzywny w wysokości do 10.000 Złotych.

(7) Ustalenie tej kary następuje doniesieniem piśmiennym. Przeciwko karom ustalonym przez starostów i komisarzy można wnieść w przeciągu jednego tygodnia zażalenie do Naczelnika Administracji Cywilnej, licząc od dnia dostawy doniesienia. On rozstrzyga ostatecznie. Wniesienie zażalenia nie ma skutku odraczającego.

§ 8.

Die Verordnung tritt mit der Verkündung in Kraft. Als Verkündung gilt jede Massnahme, die dazu bestimmt und geeignet ist, die Verordnung zur Kenntnis der Einwohner des Armeebereiches zu bringen (Maueranschlag, Bekanntmachung in Flugblättern oder Zeitungen, Bekanntmachung durch Radio usw.).

Tschenstochau, den 9. September 1939.

Im Auftrage des Oberbefehlshabers:

Der Chef der Zivilverwaltung:

gez. **Rüdiger,**

Regierungspräsident.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie wstępuje w moc z ogłoszeniem. Jako ogłoszenie uważa się każdy środek, dający ludności możność zapoznania się z brzmieniem rozporządzenia (przylepienie ogłoszenia, ulotki, ogłoszenie w gazetach, obwieszczenie przez radio itd.).

Częstochowa, dnia 9. września 1939 r.

Z polecenia Naczelnego Dowódcy

Naczelnik Administracji Cywilnej

podpis **Rüdiger,**

Prezydent Rejencji.

Druck: Prop. Komp. (mot.) 637, Tschenstochau